

کاربرد اصول معماری سبز در تحقق توسعه پایدار

ایمان محمدی بیدسردره*

کارشناس ارشد معماری، دانشکده معماری، پردیس هنرهای زیبا، دانشگاه تهران. E-mail: imanmohammadi.b@ut.ac.ir

چکیده

در سال های اخیر، مفهوم پایداری به موضوع مشترک بسیاری از رشته ها تبدیل شده است. دلیل این اشتراک و محبوبیت دستیابی به توسعه پایدار است. معماری سبز، علم و روش ساختمان های طراحی شده و ساخته شده مطابق با اصول سازگار با محیط زیست است. به منظور محدود کردن اثرات مضر و نامطلوب بر سلامتی انسان و طراحی ساختمان های سازگار با محیط زیست، هدف اصلی این تحقیق از یک سو برجسته کردن این مسائل دشوار و پیچیده پایداری که شامل تقریباً هر جنبه ای از زندگی انسان می شود و از سوی دیگر معرفی و فهم سیستم های ساختمان سبز بود. روش تحقیق کیفی - توصیفی، گردآوری داده ها از طریق مطالعات کتابخانه ای و اسنادی و روش تجزیه و تحلیل داده ها نیز به روش استدلالی - منطقی بوده است. نتایج تحقیق به بازتعریف ویژگی ها، ملاحظات و مزایای استفاده از ساختمان های سبز در تحقق توسعه پایدار اشاره کرده است.

واژه های کلیدی: ساختمان سبز، معماری پایدار، معماری زنده، منابع تجدید پذیر، معماری سازگار با محیط زیست.

۱- مقدمه

در سال های اخیر، مفهوم پایداری به موضوع مشترک بسیاری از رشته ها تبدیل شده است. دلیل این اشتراک و محبوبیت دستیابی به توسعه پایدار است. پایداری مفهومی جامع و پیچیده بوده که دارای اهمیتی حیاتی است، چرا که بقای همه انواع موجودات زنده به آن وابسته است. معماری پایدار و سازگار با محیط زیست یکی از اهداف اصلی است که انسان برای ایجاد یک زندگی بهتر به عنوان الگویی نهایی به وجود آورده است. لذا حرکت به سوی یک معماری سبزتر به عنوان هدف اصلی معماری زمانه شناخته می شود [۱].

با توجه به توسعه روزافزون جنبه های مختلف روی کره زمین و نیز با عنایت به کمبود منابع زمین، ایجاد تغییراتی در نوع نگاه بشر به زندگی و ساخت و ساز ضروری می نماید [۲].

از جمله تأثیرات معماری سبز مزایای زیست محیطی، اقتصادی و اجتماعی است. معماری سبز از لحاظ محیطی به کاهش آلودگی ها، حفظ منابع طبیعی و جلوگیری از تخریب محیط زیست کمک می کند. از نظر اقتصادی میزان هزینه هایی که مجریان و کارفرمایان ساختمانی برای آب و انرژی پرداخت می کنند را کاهش داده و بهره وری استفاده کنندگان را بهبود می بخشد [۳]. از نظر اجتماعی باعث ایجاد زیبایی می شود و همچنین کمترین فشار را بر زیرساخت های محلی وارد می کند [۲]. از آنجا که همه ساختمان هایی که در آن ها زندگی و کار می کنیم، به نوعی بر سلامت انسان ها و محیط زیست تأثیر می گذارند حوزه ای جدید به نام "ساختمان های سبز" وارد ادبیات معماری شده است. این ساختمان ها در پی ایجاد و استفاده از الگوهای سالم تر و کاراثر منابع ساختمانی، بازسازی، بهره برداری، نگهداری و تخریب است [۴].